

Sygn. akt IV U 696/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2020 roku

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Alicja Kowalska-Kulik

Protokolant: sekretarka Małgorzata Olesiak

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2020 roku w Nowym Sączu

na rozprawie

odwołania J. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.

z dnia 18 kwietnia 2018 roku znak: (...)oraz

z dnia 19 kwietnia 2018 roku znak: (...)

w sprawie J. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.

o wysokość emerytury i wysokość kapitału początkowego

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 696/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 27 października 2020 roku

Decyzją z dnia 18 kwietnia 2018 roku, znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. - na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016, poz. 887) - ustalił J. G. kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 roku – na kwotę 73 164,63 zł. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 67,00 % i był średnią arytmetyczną wskaźników z poszczególnych lat kalendarzowych z okresu od 1989 – 1998. Do ustalenia wartości kapitału początkowego ZUS uwzględnił 15 lat i 23 dni okresów składkowych oraz 1 rok i 21 dni okresów nieskładkowych. Organ rentowy nie uwzględnił natomiast okresów od: 13 lutego 1972 roku do 16 kwietnia 1973 roku, od 9 lipca 1975 roku do 31 grudnia 1978 roku, od 1 lipca 1979 roku do 31 lipca 1979 roku, gdyż za te okresy nie zostały opłacone składki na ubezpieczenie społeczne.

Decyzją z 19 kwietnia 2018 roku, znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017, poz. 1383), przyznał J. G. emeryturę od 1 lutego 2018 roku, ustalając jej wysokość w kwocie 1497,02 zł, po waloryzacji od 1 marca 2018 roku w kwocie 1541, 63 zł.

Od powyższych decyzji odwołał się J. G., wnosząc o przyjęcie, że posiada więcej okresów składkowych, niż 15 lat i 23 dni. Podniósł, iż organ rentowy bezpodstawnie zaniżył mu świadczenie, a z uwagi na brak szczegółowego wskazania uwzględnionych okresów, utrudnione jest prawidłowe sformułowanie treści odwołania. Wskazał, iż w okresie od 29 lipca 1975 r. do 31 grudnia 1978 r. podlegał ubezpieczeniu społecznemu jako osoba współpracująca przy prowadzeniu działalności gospodarczej przez swoją matkę G. G. w P.. Następnie w okresie od 1 września 1980 r. do 10 lipca 1981 r. podlegał ubezpieczeniu społecznemu jako osoba współpracująca przy prowadzeniu działalności gospodarczej przez swoją żonę H. G. i za ten okres miał opłacaną składkę ubezpieczeniową. Od 2 listopada 1982 r. do 31 października 1985 r. był zatrudniony jako agent w Przedsiębiorstwie Handlu (...) w N., a od 1 listopada 1985 r. do 9 kwietnia 1989 r. podlegał ubezpieczeniu społecznemu jako osoba współpracująca z żoną H. G. przy prowadzeniu punktu handlowego na podstawie umowy z Przedsiębiorstwem Handlu (...) w N. (k. 3-4)

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. wniósł o jego oddalenie. Wyszczególnił okresy, które zostały odwołującemu uwzględnione, wskazując jednocześnie, jakie okresy nie zostały zaliczone do stażu ubezpieczeniowego, a mianowicie:

- od 13 lutego 1972 r. do 16 kwietnia 1973 r. i od 9 lipca 1975 r. do 31 grudnia 1978 r. (tj. okresy nie pokrywane się z zatrudnieniem we (...) Przedsiębiorstwie (...)), ponieważ odwołujący w tych okresach nie był zgłoszony do ubezpieczenia ani jako pracownik, ani jako osoba współpracująca;

- od 1 lipca 1979 r. do 31 lipca 1979 r. (prowadzenie działalności gospodarczej), ponieważ w tym okresie zwolniony był z opłacania składek;

- od 1 października 1980 r. do 10 lipca 1981 r., ponieważ do sprawy nie zostały złożone żadne dokumenty potwierdzające wykonywanie przez J. G. działalności gospodarczej, bądź współpracy z osobą prowadzącą działalność gospodarczą. W aktach znajduje się wyłącznie zaświadczenie z dnia 18 stycznia 1999 roku, z którego wynika, że od 3 listopada 1978 r. do 1 sierpnia 1981 r. żona odwołującego H. G. była członkiem Zrzeszenia (...) w O., prowadząc sklep na własny rachunek oraz że składkę na ZUS opłacała indywidualnie. W dołączonych do składanych wniosków kwestionariuszach odwołujący nie wskazał numeru konta, na które opłacane były składki na jego ubezpieczenie.;

- od 1 listopada 1985 r. do 9 kwietnia 1989 r., ponieważ z zaświadczenia Przedsiębiorstwa Handlu (...) w N. z 3 lutego 1999 roku wynika, że J. G. był zatrudniony jako agent w okresie od 2 listopada 1982 roku do 31 października 1985 roku, a brak jest dokumentów za okres od 1 listopada 1985 r. do 9 kwietnia 1989 r. (k. 19-20).

Na rozprawie w dniu 20 listopada 2019 roku (k. 49) odwołujący sprecyzował swoje odwołanie i wniósł o uwzględnienie do kapitału początkowego okresów: od 13 lutego 1972 r. do 16 kwietnia 1973 r. i od 9 lipca 1975 r. do 31 grudnia 1978 r. tytułem współpracy przy prowadzeniu działalności przez matkę G. G. (tj. sklepu z warzywami), od 1 października 1980 r. do 10 lipca 1981 r. tytułem współpracy z żoną H. G. prowadzącą sklep odzieżowy w P. oraz od 1 listopada 1985 r. do 9 kwietnia 1989 r., jako osoba ubezpieczona z tytułu umowy agencyjnej - prowadzenie sklepu odzieżowego w N. (umowa podpisana wraz z H. G. i zawarta z (...) w N. Oddział N.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W latach 70 – tych matka J. G., G. G., prowadziła sklep z warzywami w P.. W okresie od 17 kwietnia 1973 r. do 8 lipca 1975 r. J. G. zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) w Z., gdzie poznał żonę H. G.. H. G. zwolniła się z pracy w PSK i pomagała matce odwołującego się w sklepie, gdyż ta chorowała. W 1977 roku odwołujący i H. G. zawarli związek małżeński. W okresie od 13 lutego 1972 roku do 31 grudnia 1978 roku odwołujący nie był zgłoszony do ubezpieczeń społecznych jako pracownik lub jako osoba pracująca w sklepie (...) w P..

Sklep, który prowadziła G. G., został przejęty przez H. G. i przebranzonowany na sklep przemysłowy. H. G. była członkiem Zrzeszenia (...) w O. od 3 listopada 1978 r. do 1 sierpnia 1981 r., prowadząc sklep przemysłowy na własnym rozrachunku; składkę na ZUS opłacała indywidualnie. W 1981 roku odwołujący wraz z żoną przeprowadzili się do N., gdzie wybudowali pawilon handlowy. Odwołujący i jego żona w dniu 18 listopada 1982 r. zawarli

z Wojewódzkim Przedsiębiorstwem Handlu (...) w N. umowę o prowadzenie na warunkach zlecenia punktu sprzedaży detalicznej (sklep odzieżowy). Umowa została zawarta na czas nieokreślony z prawem jej wypowiedzenia w terminie 6-miesięcznym. H. G. pracowała jako ekspedientka, a odwołujący zajmował się zaopatrzeniem sklepu oraz prowadzeniem dokumentacji. Zgodnie z umową agenci zobowiązani byli do wpłacania na rzecz (...) każdego miesiąca kwot stanowiących określony procent od wykonanego obrotu. Składki na ubezpieczenie agentów miały być przekazywane do ZUS przez (...), który prowadził nadto rozliczenia z tytułu ubezpieczenia agentów.

W okresie 2 listopada 1982 roku do 31 października 1985 roku odwołujący był agentem, co potwierdziło Przedsiębiorstwo Handlu (...) w N. w zaświadczeniu z dnia 3 lutego 1999 roku. W zaświadczeniu z tej samej daty w/w Przedsiębiorstwo potwierdziło ubezpieczenie H. G. jako agentki od 2 listopada 1982 r. do 30 września 1989 r.

(**dowód:** świadectwo pracy z 6.09. 1994 r. k. 3 akt rentowych, zaświadczenie (...) w O. z dnia 18.01.1999 r. k. 4 akt rentowych, potwierdzenie ubezpieczenia, pismo z 29.03.2018 r. k. 11-12 akt emerytalnych, umowa z 18.11. 1982, k. 14-19 akt rentowych, zaświadczenia, k. 5-6 akt rentowych, umowa z 20.09. 1983 roku, k. 9-17, kalkulacje finansowe k. 40-41, częściowo zeznania świadka H. G. od min. 00:00:12, k. 49, częściowo zeznania świadka H. P. od min. 00:01:21, k. 58, częściowo zeznania świadka Z. S. od min. 00:02:35, k. 72, zeznania J. G. od min. 00:45:41, k.73)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy, której wiarygodności i mocy dowodowej żadna ze stron nie kwestionowała w toku postępowania. Sąd oparł się również częściowo na zeznaniach świadków: H. G., H. P., Z. S. oraz odwołującego, uznając je za wiarygodne tylko w zakresie dotyczącym okoliczności ustalonych w stanie faktycznym. Zeznania w/w, jak też dokumentacja zawarta w aktach sprawy nie były jednak wystarczające dla wykazania ubezpieczenia odwołującego w spornych okresach.

Odnośnie okresów od 13 lutego 1972 r. do 16 kwietnia 1973 r. i od 9 lipca 1975 r. do 31 grudnia 1978 r. nie przedłożono żadnych dowodów potwierdzających podleganie przez odwołującego ubezpieczeniom w tych okresach. Zeznania odwołującego nie wniosły żadnych istotnych informacji - odwołujący nie wiedział nawet czy w tych okresach miał podlegać ubezpieczeniom jako pracownik, czy osoba współpracująca. Świadek H. G. też takiej wiedzy nie posiadała. (...) Oddział w O. nie potwierdził ubezpieczenia odwołującego w w/w okresach, ponieważ odwołujący w tych okresach nie był zgłoszony do ubezpieczenia ani jako pracownik, ani jako osoba współpracująca przez płatnika G. G. prowadzącą sklep spożywczy w P. (k. 12 akt emerytalnych).

Co do okresu od 1 października 1980 r. do 10 lipca 1981 r., zeznania J. G. (1) i H. G., iż odwołujący podlegał ubezpieczeniom społecznym jako osoba współpracująca z żoną H. G., prowadzącą sklep odzieżowy w P., był zgłoszony do tego ubezpieczenia i opłacano za niego składki, należy uznać za gołosłowne, albowiem nie zostały poparte żadnymi obiektywnymi dowodami, pozwalającymi zweryfikować te twierdzenia. Słusznie organ rentowy zauważył, iż do sprawy nie złożono żadnej dokumentacji potwierdzającej wykonywanie przez J. G. (1) współpracy z osobą prowadzącą działalność gospodarczą w powyższym okresie i opłacanie za niego składek w spornym okresie. W aktach sprawy znajduje się wyłącznie zaświadczenie z dnia 18 stycznia 1999 roku, z którego wynika, że od 3 listopada 1978 r. do 1 sierpnia 1981 r. żona odwołującego H. G. była członkiem Zrzeszenia (...) w O., prowadząc sklep na własny rachunek oraz że składkę na ZUS opłacała indywidualnie.

Zeznania przesłuchanych świadków i samego odwołującego odnośnie okresu od 1 listopada 1985r. do 9 kwietnia 1989r. nie mogły stanowić podstawy do uwzględnienia tego okresu do stażu ubezpieczeniowego. Zwrócić należy uwagę na okoliczność, iż odwołujący był niekonsekwentny nawet w zakresie kwestii z jakiego tytułu miał podlegać w tym okresie ubezpieczeniom społecznym: jako agent, czy osoba współpracująca z H. G., która z pewnością była agentką do 30 września 1989 r. W odwołaniu wskazywano, iż J. G. w w/w był osobą współpracującą z żoną, na rozprawie w dniu 20 listopada 2019 r. (k. 49) jako tytuł ubezpieczenia wskazywano umowę agencyjną, na rozprawie w dniu 6 marca 2010 r. (k. 58/2) podano, iż brak jest możliwości jednoznacznego określenia tej kwestii, zaś na rozprawie w dniu 14 października 2020 r. (k. 73) odwołujący zeznał, iż ubezpieczony był jako agent, a nie osoba współpracująca (tak samo zeznała H. G.).

Świadek H. P. – dyrektor (...) w N. zeznawał, iż odwołujący był ubezpieczony w latach 1982-1989 zarówno jako agent, jak i osoba współpracująca, przy czym nie pamiętał w jakim okresie odwołujący pracował jako agent, a kiedy jako osoba współpracująca z żoną. Z kolei świadek Z. S. (księgowa w (...)) twierdziła, że odwołujący podlegał ubezpieczeniu jako agent, a nie osoba współpracująca. Jak wynika z powyższego materiał dowodowy dotyczący tak podstawowej kwestii był całkowicie rozbieżny. Należy podkreślić, że same zeznania świadków H. P. i Z. S., którzy wymieniali okres od 1982 – 1989 jako okres ubezpieczenia odwołującego nie mogły stanowić podstawy ustaleń Sądu w tym zakresie. Trzeba pamiętać, że chodzi o okres sprzed ponad 30 lat i w świetle zasad doświadczenia życiowego niemożliwe jest, by świadkowie mogli zapamiętać dokładne daty ubezpieczenia odwołującego. Dlatego istotnymi dowodami były dokumenty, w oparciu o które Sąd weryfikował zarówno twierdzenia świadków, jaki i odwołującego w tym zakresie. Umowy agencyjne przedłożone do akt sprawy noszą daty 1982 i 1983 i tylko na ich podstawie nie sposób było ustalić do kiedy trwały (zawierane były na czas nieokreślony). Istotnym dowodem były zaświadczenia Przedsiębiorstwa Handlu (...) w N. z dnia 3 lutego 1999 roku, z których wynikało, że J. G. był zatrudniony jako agent w okresie od 2 listopada 1982 roku do 31 października 1985 roku, natomiast H. G. jako agentka od 2 listopada 1982 r. do 30 września 1989 r. Gdyby odwołujący był agentem po dniu 31 października 1985 r. z pewnością znalazłoby to potwierdzenie w wydanym zaświadczeniu. W wypadku podlegania przez odwołującego ubezpieczeniom po tej dacie, naturalne wydawałoby się poczynienie starań o sprostowanie wydanego zaświadczenia – jeśli zawierało tak istotne błędy - kiedy to przedsiębiorstwo jeszcze istniało i dysponowało pełną dokumentacją. Takich kroków odwołujący jednak nie podjął, co dowodzi, iż zaświadczenia było prawidłowe. Dowód w postaci zaświadczenia z dnia 3 lutego 1999 r. był dowodem istotnym, obiektywnym, pozwalającym na wykluczenie gołosłownych twierdzeń odwołującego i świadków o podleganiu przez J. G. ubezpieczeniom w okresie od 1 listopada 1985r. do 9 kwietnia 1989r. Konstatacji tej nie mogą zmienić przedłożone przez odwołującego kopie kalkulacji finansowych dot. sklepu nr 321 w N. (k. 40 – bez daty i k. 41 dot. okresu od lipca 1988 r. do czerwca 1989 r. z nieczytelnymi podpisami), które – jako sporządzane „z góry” i modyfikowane w późniejszym okresie nie dowodzą podlegania przez odwołującego ubezpieczeniom w spornym okresie. Nie sposób było nawet na podstawie tych kalkulacji przyjąć, że dotyczą one odwołującego się i jego żony.

Pozostałe okoliczności sprawy uznał Sąd za bezsporne, bowiem nie były one kwestionowane przez strony. Również dokumenty przedstawione na stwierdzenie powyższych okoliczności zostały ocenione jako w pełni wiarygodne i prawdziwe.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem niniejszego postępowania była ocena kwestii, czy Zakład Ubezpieczeń Społecznych, ustalając J. G. kapitał początkowy oraz emeryturę kapitałową, zasadnie nie uwzględnił okresów ubezpieczenia: od 13 lutego 1972 r. do 16 kwietnia 1973 r. i od 9 lipca 1975 r. do 31 grudnia 1978 r. tytułem współpracy przy prowadzeniu działalności przez matkę G. G., od 1 października 1980 r. do 10 lipca 1981 r. jako osobie współpracującej z żoną H. G. prowadzącą sklep odzieżowy w P. oraz od 1 listopada 1985 r. do 9 kwietnia 1989 r., jako osobie ubezpieczonej z tytułu umowy agencyjnej - prowadzenie sklepu odzieżowego w N. (lub osobie współpracującej z H. G.).

Instytucja prawna kapitału początkowego jest elementem zreformowanego systemu emerytalnego, stąd wszelkie przepisy dotyczące kwestii kapitału początkowego winny być interpretowane w zgodzie z funkcją i celem, jakie zostały przypisane nowej regulacji prawnej systemu emerytalnego. Zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa – art. 173 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2020 r., poz. 53), wartość kapitału początkowego jest zasadniczo determinowana wysokością dochodów, od których opłacono składki na ubezpieczenie społeczne, uzyskiwanych przed 1999 r. oraz długością przebytych okresów składkowych i nieskładkowych. Norma art. 173 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. stanowi więc wyraz zasady, że w nowym systemie emerytalnym wysokość przyszłego świadczenia jest ściśle powiązana z sumą składek wpłacanych przez ubezpieczonego przez cały okres aktywności zawodowej. Kapitał początkowy – zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS – ustala się dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie tej ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy

składek. W myśl art. 174 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy m.in. okresy składkowe, o których mowa w art. 6 tej ustawy.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 cyt. pkt 13, 14 i 15 cyt. ustawy, za okresy składkowe uważa się również przypadające przed dniem 15 listopada 1991 r. okresy, za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne:

- pracy na obszarze Państwa Polskiego wykonywanej na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia oraz współpracy przy wykonywaniu takiej umowy:

a) objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego i okresy kontynuowania tego ubezpieczenia, za które opłacono składkę na to ubezpieczenie lub w których występowało zwolnienie od opłacania składki,

b) wykonywanej przed dniem 1 stycznia 1976 r., jeżeli umowa odpowiadała warunkom ubezpieczenia obowiązującym w tym dniu;

- pozarolniczej działalności gospodarczej na obszarze Państwa Polskiego:

a) objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego i okresy kontynuowania tego ubezpieczenia, za które opłacono składkę na to ubezpieczenie lub w których występowało zwolnienie od opłacania składki,

b) prowadzonej przed dniem objęcia obowiązkiem ubezpieczenia z tego tytułu, jeżeli prowadzenie działalności gospodarczej odpowiadało warunkom ubezpieczenia;

15) współpracy przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej na obszarze Państwa Polskiego objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego oraz okresy kontynuowania tego ubezpieczenia, za które opłacono składkę na to ubezpieczenie lub w których występowało zwolnienie od opłacania składki;

W myśl art. 5 ust. 4 ww. ustawy, przy ustalaniu prawa do emerytury lub renty dla: 1) płatników składek, zobowiązanych do opłacania składek na własne ubezpieczenia emerytalne i rentowe, 2) osób współpracujących z osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność - nie uwzględnia się okresu, za który nie zostały opłacone składki, mimo podlegania obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym w tym okresie. Wobec ubezpieczonych zobowiązanych do opłacania składek na własne ubezpieczenie społeczne za okres przypadający przed dniem wejścia w życie ustawy oraz osób współpracujących z osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność przed dniem wejścia w życie ustawy przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio (art. 5 ust. 5).

Istotnym jest, że przepisy z zakresu ubezpieczeń społecznych są normami bezwzględnie obowiązującymi i nie zawierają unormowań pozwalających na ustalenia w sposób przybliżony lub prawdopodobny. W wyroku z dnia 9 stycznia 1998 r. II UKN 440/97, OSNP 1998/22/667, Sąd Najwyższy wyraził uzasadniony podgląd, że zaliczenie nieudokumentowanych okresów składkowych do uprawnień oraz wzrostu świadczeń emerytalno-rentowych wymaga dowodów nie budzących wątpliwości, spójnych i precyzyjnych. W sprawie, w której przedmiotem jest prawo do świadczenia rentowo-emerytalnego lub wysokość tego świadczenia, wymaga się dowodów potwierdzających czy uprawdopodobniających w stopniu granicznym z pewnością nie tylko fakt zatrudnienia, ale i pozostałe okoliczności związane ze świadczeniem pracy (zob. też: wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 28 października 2008 r. III AUa 560/08, LEX nr 468584).

W ocenie Sądu przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe nie dało podstaw do zaliczenia do wartości kapitału początkowego okresów od 13 lutego 1972 r. do 16 kwietnia 1973 r. i od 9 lipca 1975 r. do 31 grudnia 1978 r. tytułem współpracy przy prowadzeniu działalności przez matkę G. G. oraz od 1 października 1980 r. do 10 lipca 1981 r. tytułem współpracy z żoną H. G. prowadzącą działalność gospodarczą (sklep odzieżowy w P.). Nawet przy przyjęciu, że odwołujący istotnie podlegał w tych okresach ubezpieczeniom społecznym (co, w ocenie Sądu, nie zostało przekonująco wykazane), nie mogą one zostać uwzględnione jako okresy składkowe, wobec braku

jakichkolwiek dowodów, iż w tych okresach za odwołującego opłacono składki na ubezpieczenia społeczne. Wynika to z jednoznacznego brzmienia zacytowanego przepisu art. 5 ust. 4 i 5 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Odwołujący J. G. nie udowodnił również okoliczności, iż od 1 listopada 1985 r. do 9 kwietnia 1989 r., podlegał ubezpieczeniom społecznym z tytułu umowy agencyjnej zawartej z Przedsiębiorstwem Handlu (...) w N., bądź z tytułu współpracy z H. G. jako osobą, która zawarła umowę agencyjną z w/w przedsiębiorstwem (kwestia ta nie była jasno sprecyzowana). Odwołujący nie zdołał skutecznie podważyć treści zaświadczenia Przedsiębiorstwa Handlu (...) w N. z dnia 3 lutego 1999 roku, z którego wynikało, że J. G. był zatrudniony jako agent wyłącznie w okresie od 2 listopada 1982 roku do 31 października 1985 roku. Dowody osobowe zaoferowane Sądowi – jak to wykazano wyżej – w konfrontacji z zaświadczeniem wydanym przez pracownika z działu zatrudnienia (...) w N., na podstawie istniejącej wówczas dokumentacji (a więc dowodem obiektywnym) musiały zostać odrzucone z powodu braku precyzji, wzajemnej sprzeczności i niekonsekwencji, jak też z powodu ich oczywistej niedoskonałości spowodowanej znacznym upływem czasu. Przedłożona przez odwołującego dokumentacja nie wykazała, iż w spornym okresie podlegał ubezpieczeniom społecznym i opłacono za niego w tym okresie składki. Podkreślić trzeba, iż to na odwołującym spoczywał ciężar udowodnienia tego, że we wskazywanych przez siebie okresach podlegał ubezpieczeniom społecznym. Po jego zatem stronie leżała powinność udowodnienia swoich twierdzeń, z których wywodził skutki prawne co do faktów istotnych w sprawie. Zgodnie bowiem z art. 232 k.p.c. strony obowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tej osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zasada kontradyktoryjności i dowodzenia swoich twierdzeń (art. 232 k.p.c.) obowiązuje również w odrębnym postępowaniu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 2008 r., I UK 151/08). Należy podnieść, że rolą sądu nie jest zastępowanie stron procesowych w gromadzeniu materiału dowodowego, lecz wyjaśnienie istoty sprawy i rzetelne zweryfikowanie przeprowadzonych dowodów przez pryzmat ich przydatności oraz wiarygodności, co miało miejsce w niniejszej sprawie

W tym stanie rzeczy Sąd - na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz na podstawie powołanych powyżej przepisów prawa materialnego - oddalił odwołanie jako nieuzasadnione.

Sygn. akt IV U 696/19

ZARZĄDZENIE

1. odnotować uzasadnienie;
2. odpis wyroku wraz z pisemnym uzasadnieniem doręczyć pełn. odwołującego;
3. kal. 14 dni.

N., dnia 18 listopada 2020 r.

Sędzia: